

บริษัท บูนีเม้นต์ จำกัด

ที่ ว่า (ปคบ) 0211/ 5006160

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

๒๘ สิงหาคม 2550

เรื่อง บริษัท บูนีเม้นต์ จำกัด (มหาชน) ขอต่ออายุหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าทับกวางและป่ามวกเหล็ก แปลงที่ 1 เพื่อการทำเหมืองแร่หินปูนและหินดินดาน เพื่ออุตสาหกรรมบูนีเม้นต์ (พื้นที่กันชน) ท้องที่จังหวัดสระบุรี

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

ข้างต้น หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นรา 0506/ว(ล) 14361 ลงวันที่ 21 สิงหาคม 2550

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อมูล “อนาคตค้างคาวหน้ายักษ์ปูม สัตว์หายากที่พบเฉพาะในประเทศไทยแห่งเดียวในโลก แต่ราคาแสนถูก”

ตามที่ สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ได้มีหนังสือถึงกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อขอให้พิจารณาเสนอความเห็นชอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี เรื่อง บริษัท บูนีเม้นต์ จำกัด (มหาชน) ขอต่ออายุหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าทับกวางและป่ามวกเหล็ก แปลงที่ 1 เพื่อการทำเหมืองแร่หินปูนและหินดินดาน เพื่ออุตสาหกรรมบูนีเม้นต์ (พื้นที่กันชน) ท้องที่จังหวัดสระบุรี ซึ่งคาดว่าจะนำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการในวันอังคารที่ 28 สิงหาคม 2550 นั้น

กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ พิจารณาแล้ว ไม่ขัดข้องต่อการอนุญาตให้บริษัท บูนีเม้นต์ จำกัด (มหาชน) เข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ และขอให้ข้อมูลเพิ่มเติมผลการศึกษาซึ่งมีการยืนยันว่า พื้นที่เข้าหินปูนในเขตภาคกลาง เป็นแหล่งที่อยู่ประจำถิ่นของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่พบเฉพาะในประเทศไทยแห่งเดียว จำนวน 4 ชนิด ที่ยังไม่สูญพันธุ์ ได้แก่ หนูถ้า หนูชานเลี้ยงเข้าหินปูน ค้างคาวหน้ายักษ์ปูม และค้างคาวคุณกิตติ ซึ่งมีถิ่นอาศัยอยู่นอกพื้นที่อนุรักษ์ และมีแนวโน้มที่จะสูญพันธุ์ได้ง่าย รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ทั้งนี้จะเป็นการดีหากภาคเอกชนที่

2/ได้เข้าไป ...

ได้เข้าไปดำเนินการใช้ประโยชน์ในพื้นที่จะได้มีส่วนร่วมสนับสนุนงบประมาณสำหรับการวิจัยความหลากหลายทางชีวภาพให้ได้ข้อมูลเชิงลึก เพื่อนำไปสู่การอนุรักษ์และจัดการป้องกันไม่ให้สัตว์ที่พบเฉพาะในประเทศไทยต้องสูญพันธุ์ไปอย่างเนื้อสมัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนองคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

๑๘๙ ๔

(นายยงยุทธ ยุทธวงศ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์

และเทคโนโลยี

สำนักงานปลัดกระทรวง

สำนักผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา

โทร. 0-2354-4466 ต่อ 371 (สุนีย์)

โทรสาร 0-2640-9617

อนาคตค้างคาวหน้ายักษ์จมูกปุ่ม สัตว์หายากที่พบเฉพาะในประเทศไทยแห่งเดียวในโลก แต่ราคาแสนถูก

ประเทศไทยมีสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมทั้งสิ้น 309 ชนิด ในจำนวนนี้เป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่มีเฉพาะในประเทศไทยแห่งเดียวในโลก จำนวน 6 ชนิด หรือร้อยละ 1.9 ของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่พบทั้งหมดในประเทศไทยเท่านั้น ได้แก่ เนื้อสมัน (*Cervus schomburgki*) หนูถ้า (*Leopoldamys neilli*) หนูขันเสี้ยนเขาหินปุ่น (*Niviventer hinpoon*) ค้างคาวหน้ายักษ์จมูกปุ่ม (*Hipposideros halophyllus*) ค้างคาวท้องน้ำตาล สุราษฎร์ (*Eptesicus demissus*) และค้างคาวคุณกิตติ (*Craseonycteris thonglongyai*) แต่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่เนื้อสมันได้สูญพันธุ์ไปจากโลกแล้ว นอกจากนี้ ในปี 2544 ได้มีรายงานการค้นพบค้างคาวคุณกิตติในประเทศไทยมา ดังนั้นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมเฉพาะถิ่นของไทยในปัจจุบันจึงมีเพียง 4 ชนิดเท่านั้น ที่ยังไม่สูญพันธุ์

“ค้างคาวหน้ายักษ์จมูกปุ่ม” เป็นค้างคาวขนาดเล็กมาก กินแมลงเป็นอาหาร มีขนาดความยาวช่วงแขวน 37- 38 มม. มีหนังแก่เลี้ยง 4 กรัม ในวงศ์หน้ามงกุฎและค้างคาวยักษ์ (*Rhinolophidae*) ค้นพบที่ “เขาสมอคอน” อ่าเภอท่ารุ่ง จังหวัดลพบุรี เมื่อ 33 ปีที่แล้ว (เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2516 โดยคุณกิตติ ทองลงยา และตั้งชื่อเป็นชนิดใหม่ของโลกอย่างเป็นทางการเมื่อ 2517) และเป็นแหล่งตัวอย่างต้นแบบ (type locality) ของค้างคาวชนิดนี้ สภาพพื้นที่เป็นเขาหินปุ่นลูกเล็กๆ พื้นที่ประมาณ 3 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่อย่างโดดเดี่ยว ล้อมรอบด้วยพื้นที่ราบลุ่มอันกว้างใหญ่ คล้ายกับเกาะเล็กในกลางมหาสมุทร และน่าจะเป็นอุปสรรคต่อการ

ย้ายถิ่นฐานของค้างคาวหน้ายักษ์จมูกปุ่มที่มีขนาดเล็กมาก ไม่มีแรงมากพอที่จะอพยพ หลังจากนั้นมีการรายงานพบในพื้นที่ ถ้ำขึ้นก๊ะ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง อุทัยธานี และ ถ้ำเขางิงโถ อ่าเภอเมือง จังหวัดระแหก้า ถ้ำเขายิน อ่าเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี และถ้ำเขาย้อย อ่าเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี รวม 5 แห่งด้วยกัน

จากปี 2516 เป็นต้นมา การสำรวจสัตว์ทั้ง 3 ชนิด คือ ค้างคาวหน้ายักษ์จมูกปุ่ม หนูขันเสี้ยนเขาหินปุ่น (*Niviventer hinpoon*) และหนูถ้า (*Leopoldamys neilli*) ขาดหายไปเป็นระยะเวลาที่นานมากกว่า 30 ปี นักวิจัยของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย จึงได้ดำเนินโครงการ “การสำรวจสถานภาพสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมเฉพาะถิ่นของไทย” ที่อาศัยอยู่นอกพื้นที่อนุรักษ์ในเขตที่ร่วน

ภาคกลางของไทย” โดยการสนับสนุนจากการ BRT มีเป้าหมายที่จะติดตามข้อมูล จำนวนชนิดของ สัตว์เลี้ยงสูกด้วยนมเฉพาะถิ่นหาก 3 ชนิด ซึ่งมีโอกาสล้มเหลวสูงมาก เพราะสัตว์เหล่านี้อาศัยอยู่ใน พื้นที่ที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย มีความเป็นไปได้ที่อาจสูญพันธุ์ไปแล้ว

คณะนักวิจัย ได้วางแผนกลับไปสำรวจในแหล่งที่มีรายงานการค้นพบ โดยวางแผนเดินทาง และตั้ง คาดจำกัดตั้งแต่ โดยมีการสำรวจติดตามอยู่หลายพื้นที่ จนในที่สุดก็พบค้างคาวหน้ายักษ์จมูกบุ้ม ซึ่งยังเหลืออยู่ในแหล่งตัวอย่างต้นแบบ ณ ถ้ำโอบ พบร่องค้างคาวหน้ายักษ์จมูกบุ้มอาศัยอยู่ประมาณ 50 – 100 ตัว อายุที่คาดไว้ หลังจากที่ตามหา ก่อนอย่างลำบาก ไม่น่าเชื่อว่าต้องใช้เวลากว่า 33 ปีที่ผ่านมา ค้างคาวชนิดนี้ยังอยู่รอดปลอดภัยจากนักล่าค้างคาวประจำหมู่บ้านที่อยู่รอบๆ เขามองเห็นมาได้

บริเวณเข้าสู่หมู่บ้าน จังหวัดลพบุรี เป็นแหล่งที่มีประชากรของค้างคาวหน้ายักษ์จมูกบุ้มมากที่สุด ของไทยและของโลก ประมาณ 500 – 700 ตัว แต่ก็ต้องอยู่ภายใต้การล่าอย่างหนักที่สุด เช่นกัน ถ้าที่ประชาชนมักเข้าไปจับค้างคาวมาขาย ได้แก่ ถ้ำโอบและถ้ำฝ้าโถ เนื่องจากทั้งสองถ้ำมีทางเข้าออก แคบ จึงสามารถดักจับค้างคาวได้โดยง่าย ทั้งสองถ้ำนี้มีจำนวนของค้างคาวหน้ายักษ์จมูกบุ้มค่อนข้าง น้อย ประมาณถ้าละ 50 – 100 ตัว เท่านั้น ส่วนถ้ำตาป่าและถ้ำเจดีย์นั้นเป็นปล่องลึก 12 เมตร ยากแก่การเข้าถึง จึงถูกรบกวนน้อย แต่ละถ้ำมีจำนวนค้างคาวมากกว่า 150 ตัว การล่าค้างคาวจึงน่าจะ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลกระทำให้จำนวนค้างคาวในถ้ำห้อยลง

ค้างคาวที่ชาวบ้านนิยมจับมากิน เป็นค้างคาวขนาดเล็ก โดยเฉพาะค้างคาวหน้ายักษ์จมูกบุ้ม ค้างคาวมองกุญแจเล็ก และค้างคาวหูหูดีนเล็กเขียวสัน ทั้งสามชนิดมีขนาดและน้ำหนักใกล้เคียงกัน คือมีน้ำหนักเฉลี่ยเพียง 4 กรัมเท่านั้น การที่ชาวบ้านนิยมกินค้างคาวขนาดเล็กนั้น เพราะไม่เหมือนสาบ มีขนาดกำลังเหมาะสม และกระดูกไม่แข็ง ค้างคาวที่จับได้ชาวบ้านจะนำมาตัดหัวทิ้ง และถอกหนังออก ทำให้ ค้างคาวที่หนัก 4 กรัมมีน้ำหนักเหลือเพียงครึ่งเดียวคือประมาณ 2 กรัม ชาวบ้านจะขายค้างคาวให้กับ ร้านอาหารกิโลกรัมละ 150 บาท หรือคิดคร่าวๆ ว่ามีค้างคาวมากถึง 500 ตัวต่อกิโลกรัม ค้างคาว เฉพาะถิ่นที่หายากของไทยและของโลกมีมูลค่าทางเศรษฐกิจตัวละ 30 สตางค์เท่านั้นเอง

บริเวณเข้าสู่หมู่บ้านมีการล่าค้างคาวอย่างหนักเพื่อนำมาเป็นอาหาร แสดงให้เห็นว่าค้างคาว เฉพาะถิ่นของไทยชนิดนี้ ยังมีหนทางเอาตัวรอดได้ตลอดระยะเวลา 33 ปีที่ผ่านมา อะไรคือเคล็ดลับในการ อยู่รอดของพวกเดี้ยว? พวกเดี้ยวจะอยู่รอดได้นานแค่ไหน? พวกเดี้ยวอาศัยอยู่กันอย่างไร? หากินกันที่ไหน? นี่เป็นคำถามพื้นฐานอีกด้านหนึ่งที่ยังไม่มีคำตอบแต่อย่างใด

ทางรอดของค้างคาวหน้ายักษ์จมูกบุ้มยังคงอยู่ในความมืดมนต่อไป ถ้าการล่าค้างคาวยังดำเนิน ต่อไปดังเช่นในปัจจุบัน